

[Indenrigsministeren.]

vidt jeg forstod, fået tilslutning fra alle sider, vist også fra hr. Sigsgaard. Det gjorde det også ved første behandling, og det gælder også de ændringsforslag, jeg har stillet siden første behandling. Det takker jeg for.

Drøftelsen her i dag er foregået på grundlag af det ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet vedrørende lovforslaget om udskrivning af skat til amtskommunen. Jeg har forstået på de tre regeringspartiers ordførere, at de fastholder, at man ikke skal have en progressiv amtsbeskatning. Hr. Erik Hansen (Vejle amt) gav udtryk for, at den skat, der nu skal betales til amtterne, blot er en delvis overførsel fra en kommuneskat, der er proportional, til en ny amtsskat, der også er proportional. Der sker altså ingen forrykkelse her. På samme måde gav hr. A. Chr. Andersen udtryk for, at den kommuneskat, der falder væk, svarer til den nye amtsindkomstskat.

Hr. Ove Hansen mente ikke, at kommuneskatten ville falde lige så meget, som amtskatten ville stige. Det må da i alt fald være sådan, at kommuneskatten falder med det krav, som amtterne før havde over for kommunerne. Vi kan vel i dag ikke vide, om amtsskatten og kommuneskatten i øvrigt vil stige af andre grunde. Men det, vi fører over fra kommunen, må kommuneskatten falde med.

Hr. Martin Pedersen understregede stærkt, at landets borgere burde have en ensartet progression i beskatningen, og fandt det derfor ikke rigtigt at indføre en progressiv amtskommunal skat.

Hr. Gert Petersen kunne heller ikke tilslutte sig ændringsforslaget fra socialdemokratiet, medens hr. Sigsgaard ud fra forskellige motiveringer kunne.

I forbindelse med socialdemokratiets ændringsforslag om en progressiv amtskommunal indkomstskat vil jeg fremhæve, at virkningerne af en sådan skat efter min opfattelse vil blive uheldige både for amtskommunerne og for skatteyderne. Det ligger i sagens natur, at det særlig vil blive de amtskommuner, som har mange store skatteydere, dvs. de amtskommuner, der i forvejen er bedst stillet, der vil få udbytte af den øverste del af progressionsskalaen. Disse amtskommuner ville således få mulighed for at fastsætte en særlig lav udskrivningspro-

cent, hvorved afstanden mellem de såkaldt rige og de såkaldt fattige amtskommuners skatteniveau vil blive betydelig større end efter lovforslagets regler, hvilket er i strid med de bestræbelser, vi udfolder, og som jeg også mente at socialdemokratiet ivrede for for at gennemføre en udligning mellem de svagest stillede og de bedre stillede dele af landet, men her går man den omvendte vej.

Hvis der således, såfremt lovforslagets regler havde været gældende i 1970, skulle have været udskrevet amtskommunal indkomstskat i Viborg amt med en procent, der var ca. 3 gange så stor som procenten i Københavns amtskommune, hvilket i sig selv rummer udligningsproblemer nok, ville procenten i Viborg amtskommune have været ca. 4 gange så stor som den amtskommunale udskrivningsprocent i Københavns amt, såfremt udskrivningen skete efter den skala, som hr. Ove Hansen foreslog. Noget sådant ville efter min opfattelse forværre stillingen for de mindre velstående amtskommuner og deres skatteydere. Og hvordan ville det gå med egnsudviklingen? Når man fik et hårdere skattetryk i de svagest stillede områder af landet, ville egnsudviklingen derved blive svækket. Og hvordan er det med marginals-katten, det vil sige skatten af den sidst tjente krone? Den ville i de svage amtskommuner blive betydelig højere end efter lovforslagets regler. I Københavns amt ville den amtskommunale marginals-kat efter lovforslaget have været ca. 1,8 pct. i 1970 og efter det progressive system nedsat til ca. 1,5 pct. for skalaindkomster over 17.000 kr. For indtægter mellem 30.000 kr. og 70.000 kr. ville marginals-katten have udgjort ca. 2 pct. Tager vi imidlertid Viborg amtskommune, ville marginals-katten i 1970 have været 5,4 pct. efter lovforslagets regler, medens den efter det progressive system ville have været forhøjet til ca. 6 pct. for skalaindkomster over 17.000 kr. og til ca. 8 pct. for indtægter mellem 30.000 kr. og 70.000 kr. Det progressive system giver altså også her en særlig skævhed mellem skatteyderne i amtskommunerne. Denne skævhed sættes yderligere i relief, når det bemærkes, at beskatningen af de større indtægter i Viborg og andre ligestillede amtskommuner ved en progressiv amtsskat meget nemt vil kunne overstige skatteloftet, således at de største indkomster får statsindkomstskatten